

om det forløb, der var før jul omkring en anden planlovssag, så skal jeg dog udtrykke glæde over, at det altså har gjort indtryk på ham.

Vi vil som sagt meget gerne have Venstre med; det var jo tungt og trægt sidste år, og jeg prøvede bare at forudse, at det måske kunne smutte i sidste øjeblik. Men vi vil gøre vore hæderligste anstrengelser; også uanset at hr. Schmidt i dag er lidt småsur.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Det er muligt, at jeg i min ordførertale og også nu taler for meget som kommunalmand, for nu har jeg jo arbejdet med det i mange år i kommunen, lige bestemt med det, der har med planlægning at gøre.

Men det, der bringer mig herop, er, at ministeren i sin tale nævnte, at det helst skulle blive en rutine for kommunerne at revidere deres lokalplan og deres kommuneplan hvert fjerde år. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han mener, hvis det her lovforslag blev vedtaget, at det vil hjælpe med til, at kommunerne hurtigere og nemmere kan gøre det.

En anden ting er – det kan ministeren selvfølgelig ikke svare på her, og det forlanger jeg heller ikke – at det ville jo være spændende, om vi kunne få en opgørelse over, hvor mange kommuner der ikke efter den nuværende planlovgivning har magtet at revidere kommuneplanen hvert fjerde år.

Op en anden ting: Det ville også være spændende, hvis vi kunne få at vide, hvor mange kommuneplantillæg der bliver udarbejdet årlig, fordi udviklingen allerede på nuværende tidspunkt render fra den måde, vi laver vore lokalplaner på.

Men spørgsmålet til ministeren var bare, hvordan han mener, at det her skulle fremme, at kommunerne rutinemæssigt kan revidere deres kommuneplan hvert fjerde år?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det var ministerens bemærkning om, at der åbenbart var nogle partier, der troede, at det store hartkorn sådan havde stor folkelig opbakning i det her land. Næh, det tror jeg såmænd ikke det har. De store hartkorn kan somme tider være de små i virkeligheden, og så er vi på deres side.

Men med hensyn til at gå efter stemmer, så har Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti jo

egentlig samme behov – jeg ved godt, det er på lidt forskelligt niveau – men altså, vi har selvfølgelig begge to muligheder for at køre efter det populære.

Det gør vi ikke. Man kan jo nemlig sagtens få flertal i den her befolkning for stadig større forbrug, for bedre miljø, for bedre offentlige ydelser, for lavere skatter. Men at få opbakning til, at der også skal være plads til en produktion, som kan betale regningen, det er straks værre, og det er den dér balance, vi sådan set går en lille smule efter.

Det betyder ikke, at vi skal have en alt for stor tæthed af store svinefarme osv. Det er også kun nogle ganske få steder i landet, at det er et problem. Vi skal selvfølgelig prøve at have jævnet det ud på en ordentlig måde, og det er dér, jeg ikke rigtig kan gennemskue, hvordan denne her implementering vil gøre det bedre. Det vil vi gerne være med til at drøfte.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstår på ministeren, at ministeren bliver lidt irriteret, når nogen modsiger ham. Så skal han jo selv lade være med at starte det her.

Jeg skal ikke kommentere det yderligere, blot spørge igen: Vil ministeren her fra talerstolen bekræfte, om der vil blive tilført Naturklagenævnet flere penge eller der ikke vil? Så skal vi nok selv regne ud bagefter, om de magerligt kan behandle 100 sager mere med de samme kræfter, eller om det giver længere sagsbehandlingstid. Kun det ene: Vil der dét?

Op det andet: Vil ministeren sikre, at der ikke vil blive VVM-pligt med tilbagevirkende kraft? Jeg gentager: Vil ministeren sikre, at der ikke vil blive VVM-pligt med tilbagevirkende kraft?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauersholdt (DF):

Ja, uanset om vi er enige, eller om vi er uenige, så skulle vi jo gerne kunne forstå hinanden på en vist sprog. Og det, som miljøministeren har udtalt, skal det forstås sådan, at kommunernes og amternes arbejde sættes uden for indflydelse? Vi må jo være helt klar over, at det er ude i landet, det er ude i kommunerne, det er ude i amterne, at der virkelig bliver sat nogle nye initiativer i gang. Er det dét, dette er med til at bremse?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.